

عوامل حیاتی برای بازیابی زندگی کلیسایی

پیام یک

عامل همکاری کردن با خداوند

برای آوردن یک احیای نو که به این عصر پایان خواهد داد

مطالعه متون مقدس: حَبَقوق ۳: ۲؛ اعمال ۲۶: ۱۹، ۲۲؛ متی ۱۴: ۱۹، ۲۲-۲۳؛

فیلیپیان ۱: ۱۹-۲۲، ۲۵؛ یوحنا ۲۱: ۱۵-۱۷

۱. در بین برگزیدگان خدا همیشه یک آرزو برای احیا شدن وجود داشته است - حَبَقوق ۳: ۲، رومیان ۸: ۲۰-۲۲؛ مزامیر ۱۱۹: ۲۵، ۵۰، ۱۰۷، ۱۵۴؛ یوحنا ۶: ۵۷، ۶۳؛ دوم قرنتیان ۳: ۳، ۶.

۲. ما می‌توانیم با دست یافتن به اوج مکاشفه الهی که توسط خدا به ما داده شده - مکاشفه اقتصاد جاودان خدا (اول تیموتائوس ۱: ۳-۴؛ اول قرنتیان ۹: ۱۷؛ اعمال ۲۶: ۱۹، ۲۲) - وارد احیای نو شویم؛ این همان پاسخ بزرگ به پرسش بزرگ درباره مقصود خدا از آفریدن انسان و رسیدگی او به مردم برگزیده‌اش است (پیدایش ۱: ۲۶؛ ایوب ۱۰: ۱۳؛ افسسیان ۳: ۹):

آ. آن راز پنهان در دل خدا همان اقتصاد جاودان خداست (۱: ۱۰؛ ۳: ۹؛ اول تیموتائوس ۱: ۴)، که قصد جاودان خدا با خواست قلبی او به جهت توزیع خود در تثلیث الهی‌اش به عنوان پدر در پسر توسط روح به درون مردم برگزیده‌اش است، تا اینکه [خدا] حیات و ذات آنها باشد، بدین جهت که آنها به عنوان تکثیر او، مثل او باشند (رومیان ۸: ۲۹؛ اول یوحنا ۳: ۲) تا برای پُری خدا، ابراز خدا (افسسیان ۱: ۲۲-۲۳؛ ۳: ۱۹)، که در اورشلیم نو به کمال می‌رسد (مکاشفه ۲۱: ۲-۲۲؛ ۵)، تبدیل به یک موجودیت زنده، [یعنی] بدن مسیح به عنوان انسان نو (افسسیان ۲: ۱۵-۱۶)، شوند.

ب. اینکه خدا انسان شد تا انسان بتواند برای تولید و بناسازی بدن مسیح که در اورشلیم نو تکامل می‌یابد، در حیات و ذات اما نه در هستی خدا، خدا شود، جوهر کل کتاب مقدس است، [یعنی] همان «الماس» در «جعبه» کتاب مقدس، که اقتصاد جاودان خداست - پیدایش ۱: ۲۶؛ یوحنا ۱۲: ۲۴؛ رومیان ۸: ۲۹:

۱. خدا از طریق جسم پوشیدن، توسط شراکت در انسانیت انسان، انسان شد؛ انسان از طریق دگرگونی، توسط شراکت در الوهیت خدا، در حیات و ذات اما نه در هستی خدا، تبدیل به خدا می‌شود - یوحنا ۱: ۱۴؛ دوم قرنتیان ۳: ۱۸؛ کولسیان ۳: ۴؛ دوم پطرس ۱: ۴؛ فیلیپیان ۲: ۵؛ رومیان ۸: ۲۹؛ عبرانیان ۲: ۱۰؛ افسسیان ۱: ۵؛ رومیان ۸: ۱۹؛ اول یوحنا ۳: ۲؛ یوحنا ۱: ۱۲-۱۳.

۲. این رابطه عاشقانه الوهیت-انسانیت، موضوع کل کتاب مقدس، محتوای اقتصاد خدا، و راز کل عالم است - غزل غزلها ۱: ۱؛ ۶: ۱۳؛ حَبَقوق ۱: ۱؛ ۲: ۴؛ رومیان ۱: ۱۷: (آ) مسیح الهی و انسانی است، و محبوب دگرگون شده او انسانی و الهی می‌باشد؛ آنها در حیات و ذات یکسان بوده، کاملاً با هم مطابقت دارند.

(ب) خدای سه‌یکتا در کمال، شوهر، و انسان سه‌بخشی دگرگون شده، عروس، یک زوج خواهند بود، [یعنی] همان خدا-انسان بزرگ جمعی - مکاشفه ۲۱: ۲، ۹؛ ۲۲: ۱۷.

پ. مکاشفه مرکزی خدا و [مکاشفه در] بازیابی خداوند، این است که خدا جسم شد (یوحنا ۱: ۱)، جسم تبدیل به روح حیات بخش شد (اول قرنتیان ۱۵: ۴۵ب)، و روح حیات بخش تبدیل به روح هفت برابر شدت یافته شد (مکاشفه ۱: ۴؛ ۳: ۱؛ ۴: ۵؛ ۵: ۶) تا کلیسا را بنا سازد (متی ۱۶: ۱۸) که بدن مسیح می‌شود (افسسیان ۴: ۱۵-۱۶) و در اورشلیم نو تکامل می‌یابد (مکاشفه ۲۱: ۲، ۹؛ ۲۲: ۱۷؛ پیدایش ۲: ۲۲؛ یوحنا ۱۹: ۳۴).

ت. خدا و انسان تبدیل به یک موجودیت خواهند شد، و آن یک موجودیت همان در هم آمیختن

الوهیت با انسانیت است، که به عنوان نتیجه‌گیری کل کتاب مقدس، اورشلیم نو را تکمیل می‌کند (مکاشفه ۲۱: ۳، ۲۲، ۲، ۹، لاویان ۲: ۴-۵؛ مزامیر ۹۲: ۱۰).

ث. «امیدوارم مقدسین در همه کلیساهای محلی سرتاسر زمین، بخصوص همکاران و ارشدان، این مکاشفه را ببینند و سپس برخاسته و دعا کنند تا خدا به ما احیایی نو دهد - احیایی که هرگز در طول تاریخ ثبت نشده است» Life-study اول و دوم تواریخ، ص. ۱۵.

۳. اگر ما زندگی یک خدا-انسان را زیست کنیم، که واقعیت بدن مسیح است، خودبخود یک مدل جمعی بنا خواهد شد، یک مدل زندگی در اقتصاد خدا؛ این مدل، بزرگترین احیا در تاریخ کلیسا خواهد بود تا خداوند را بازگرداند - مزامیر ۴۸: ۲ و زیر نویس ۱؛ مکاشفه ۳: ۱۲، ۲۱:

آ. خدا به مردمی جمعی نیاز دارد تا با فیض او، از طریق اوج مکاشفه الهی برانگیخته شوند تا یک زندگی مطابق با این مکاشفه را زیست کنند؛ یک احیا، تمرین کردن و عملکرد بینشی است که آن را دیده‌ایم.

ب. پیروان مسیح (متی ۵: ۱؛ ۲۸: ۱۹) از طریق زندگی انسانی مسیح بر روی زمین به عنوان مدلی از یک خدا-انسان - که توسط انکار خود در انسانیت، خدا را زیست می‌کرد - شاگرد شدند، [این] نظر آنها را درباره انسان، منقلب کرد (فیلیپیان ۳: ۱۰؛ ۱: ۲۱).

پ. زندگی ما باید یک رونوشت، یک تکثیر، از مدل زندگی مسیح، همان نخستین خدا-انسان، باشد - اول پطرس ۲: ۲۱؛ متی ۱۱: ۲۸-۲۹؛ افسسیان ۴: ۲۰-۲۱؛ یوحنا ۱۷: ۴؛ ۵: ۱۷؛ فیلیپیان ۱: ۱۹-۲۲، ۲۵.

ت. روح حیات و واقعیت که در درون شاگردان دمیده شد، آنها را به کل واقعیت آنچه آنها از خداوند توسط بودن با او به مدت سه سال و نیم، مشاهده کرده بودند، هدایت می‌کرد - یوحنا ۱۶: ۱۳؛ ۲۰: ۲۲:

۱. در آغاز خدمتگزاری نخستین خدا-انسان، او تعمیم شد تا عدالت [صداقت] را به عمل رساند، با این تشخیص که او بر طبق جسم (انسانیت او - ۱: ۱۴؛ رومیان ۱: ۳؛ ۸: ۳)، برای هیچ چیز خوب نبود به غیر از مرگ و دفن - متی ۳: ۱۵-۱۷.

۲. او به شاگردان خود آموزش داد تا در معجزه خوراک دادن به پنج هزار نفر با پنج قرص نان و دو ماهی، از او تعلیم یابند (۱۱: ۲۹)؛ نگرستن او «به آسمان» برای برکت دادن به پنج قرص نان و دو ماهی (۱۴: ۱۹) نشان می‌دهد که او پی برده بود که خودش، آن فرستاده شده، منشأ برکت نبود، بلکه پدر، آن فرستنده یا منشأ برکت بود (یوحنا ۱۰: ۳۰؛ ۵: ۱۹، ۳۰؛ ۷: ۶، ۸، ۱۸).

۳. خداوند در نتیجه آن معجزه، با جماعت باقی نماند، بلکه آنها را ترک کرد تا به طور خصوصی برکوه با پدر در دعا باشد - متی ۱۴: ۲۲-۲۳؛ لوقا ۶: ۱۲.

۴. خداوند در تماس با خدا زیست کرده (مرقس ۱: ۳۵؛ لوقا ۵: ۱۶؛ ۶: ۱۲؛ ۹: ۲۸؛ عبرانیان ۷: ۲۵)، پیوسته در حضور خدا زیست می‌کرد (اعمال ۱۰: ۳۸؛ یوحنا ۸: ۲۹؛ ۱۶: ۳۲)، و با مردم تماس گرفته، خدا را به درون آنها بخش می‌کرد تا آنان را به یوبیل اقتصاد عهد جدید خدا آورد (لوقا ۴: ۱۸-۱۹؛ عبرانیان ۸: ۲؛ اعمال ۶: ۴).

۵. او انسانی بود که شیطان، رئیس این جهان، هیچ قدرتی بر او نداشت (هیچ زمینه، هیچ فرصت، هیچ امید، هیچ امکان در هیچ چیزی نداشت) - یوحنا ۱۴: ۳۰.

ث. تنها راه برای زیستن زندگی یک خدا-انسان بر طبق الگوی خداوند این است که کل وجودمان را بر روح در هم آمیخته متمرکز کنیم - رومیان ۸: ۲، ۴، ۱۰، ۶، ۱۱، ۱۶؛ اول قرنتیان ۶: ۱۷؛ رومیان ۱۰: ۱۲؛ غلاطیان ۵: ۲۵؛ افسسیان ۶: ۱۷-۱۸؛ اول تسالونیکیان ۵: ۱۶-۲۰؛ اول تیموتائوس ۴: ۶-۷.

ج. «ما همه باید اعلام کنیم که خوستار زیستن زندگی یک خدا-انسان هستیم. عاقبت، خدا-انسانها

همان فاتحان، پیروزمندان، صهیون درون اورشلیم، خواهند بود. این یک احیای نو خواهد آورد که هرگز در طول تاریخ دیده نشده، و این به عصر کنونی پایان خواهد داد - Life Study اول و دوم تواریخ، ص. ۲۸.

۴. ما می‌توانیم توسط شراکت در خدمتگزاری آسمانی مسیح برای خوراک دادن به بزه‌های او و شبانی کردن گوسفندان او جهت مراقبه از گلهٔ خدا، که کلیساست و به بدن مسیح منجر می‌شود، وارد یک احیای نو شویم؛ این همبسته کردن خدمتگزاری رسالت با خدمتگزاری آسمانی مسیح است - یوحنا ۲۱: ۱۵-۱۷؛ اول پطرس ۲: ۲۵؛ ۵: ۱-۴؛ عبرانیان ۱۳: ۲۰-۲۱؛ مکاشفه ۱: ۱۲-۱۳:

آ. ما باید مردم را بر طبق الگوی خداوند عیسی در خدمتگزاری او برای اجرای اقتصاد جاودان خدا، شبانی کنیم - متی ۹: ۳۶؛ یوحنا ۱۰: ۱۱؛ عبرانیان ۱۳: ۲۰؛ اول پطرس ۵: ۴:

۱. محتوای کل اقتصاد عهد جدید خدا در نجات کاملش، مسیح به عنوان پسر انسان است که ما را توسط بازخرید کردن از گناه و به انجام رساندن بازخرید قضایی از طریق مرگش، گرمی می‌دارد (اول تیموتائوس ۱: ۱۵؛ افسسیان ۱: ۷)، و مسیح به عنوان پسر خداست که برای رساندن حیات الهی به طور فراوان به ما، و به انجام رساندن نجات زندهٔ او در رستاخیزش، تغذیه می‌کند (یوحنا ۱۰: ۱۰؛ اول قرنتیان ۱۵: ۴۵ب؛ افسسیان ۵: ۲۹).

۲. دلیل بی‌ثمر بودن ما، نداشتن دل پر محبت و باگذشت پدرمان و روح شبانی کننده و جویای منجی‌مان است - لوقا ۱۵: ۱-۲۴.

۳. ما باید مردم را در انسانیت مسیح گرمی داریم (آنها را خوشحال کنیم و باعث شویم حس خوب و راحتی داشته باشند) (متی ۹: ۱۰؛ لوقا ۷: ۳۴)؛ ما باید مردم را در الوهیت مسیح تغذیه کنیم (آنها را با مسیح شامل تمام در خدمتگزاری او که در سه مرحله است، غذا دهیم - متی ۲۴: ۴۵-۴۷).

۴. مسیح باید از سامره عبور می‌کرد، مسیرش را از قصد به سوخار تغییر می‌داد تا یک زن بی‌عفت را با گرمی داشتن او توسط درخواست آشامیدنی از او به جهت تغذیهٔ او با خدای سه‌یکتای جاری به عنوان نهر آب حیات، بدست می‌آورد - یوحنا ۴: ۳-۱۴؛ مکاشفه ۲۲: ۱.

۵. [خداوند] به عنوان آن فرد بی‌گناه، آن زن زناکار را محکوم نکرد، بلکه برای آمرزیدن گناهانش به طور قضایی و برای رهایی دادن او از گناهانش به طور زنده، او را گرمی داشت (یوحنا ۸: ۱-۱۱، ۳۲، ۳۶)؛ همچنین قابل توجه است که اولین کسی که توسط مسیح از طریق مصلوب شدن او نجات یافت، یک جنایتکار محکوم به مرگ بود (لوقا ۲۳: ۴۲-۴۳).

۶. خداوند به آریحا رفت فقط برای اینکه با یک نفر، همان رئیس باجگیران، ملاقات کرده و او را بدست آورد، و بشارت دادن خداوند، نوعی شبانی بود (۱۹: ۱-۱۰)؛ او همچنین توسط دست‌گذاردن بر کودکان، والدین آنها را گرمی داشت (متی ۱۹: ۱۳-۱۵).

ب. ما باید مردم را بر طبق الگوی پولس رسول، که به جهت مراقبت از گلهٔ خدا مقدسین را همچون مادری شیرده و پدری ترغیب کننده شبانی می‌کرد، شبانی کنیم - اول تسالونیکیان ۲: ۷-۸، ۱۱-۱۲؛ اول تیموتائوس ۱: ۱۶؛ اعمال ۲۰: ۲۸:

۱. پولس، مقدسین در آفسس را با تعلیم دادن آنها «چه در جمع و چه در خانه‌ها» (آ. ۲۰) و با هشدار دادن به هر یک از مقدسین با اشکها برای سه سال (آ. ۳۱، ۱۹)، و با اعلام ارادهٔ کامل خدا به آنها (آ. ۲۷)، شبانی کرد.

۲. پولس دارای یک نگرانی صمیمانه برای ایمانداران بود (دوم قرنتیان ۷: ۲-۷) و او در سطح افراد ضعیف پایین می‌آمد تا بتواند آنها را بدست آورد (دوم قرنتیان ۱۱: ۲۸-۲۹؛ اول قرنتیان ۹: ۲۲؛ متی ۱۲: ۲۰).

۳. او حاضر بود هرآنچه داشت، یعنی دارایی خود را صرف کند، و هرآنچه بود، یعنی وجودش را به خاطر مقدسین صرف کند (دوم قرنتیان ۱۲: ۱۵)؛ او یک قربانی ریختنی بود که با مسیح

- به عنوان آن تولید کننده شراب، یک بود، و خود را برای مسرت بردن دیگران از مسیح، فدا می‌کرد (فیلیپیان ۲: ۱۷؛ داوران ۹: ۱۳؛ افسسیان ۳: ۲).
۴. پولس توسط روح گام بر می‌داشت که خدا را حرمت نهد تا بتواند برای احترام گذاشتن به انسانها آن روح را [به آنها] دهد - دوم قرنتیان ۳: ۳، ۶، ۸؛ غلاطیان ۵: ۱۶، ۲۵؛ داوران ۹: ۹.
۵. پولس در تعلیمش نشان داد که کلیسا یک خانه است برای پرورش مردم، یک بیمارستان است برای شفا و بازیابی آنها، و یک مدرسه است برای تعلیم و تربیت آنها - افسسیان ۲: ۱۹؛ اول تسالونیکیان ۵: ۱۴؛ اول قرنتیان ۱۴: ۳۱.
۶. او فاش ساخت که برای اینکه ما به جهت بناسازی بدن مسیح، چیزی باشیم و یا کاری انجام دهیم، محبت عالی‌ترین طریق است - ۸: ۱؛ ۱۲: ۱؛ ۳۱: ۱۳؛ ۴-۸؛ افسسیان ۱: ۴؛ ۳: ۱۷؛ ۴: ۲؛ ۵: ۲؛ ۶: ۲۴؛ کولسیان ۱: ۱۸؛ اول تسالونیکیان ۱: ۳.
- پ. «امیدوارم با دریافت این بارقلبی برای شبانی کردن، یک احیای واقعی در بین ما رخ دهد. اگر همه کلیساها این تعلیم را دریافت کنند تا در شبانی شگفت انگیز مسیح شرکت نمایند، احیایی بزرگ در بازیابی رخ خواهد داد» - مجموعه آثار ویتنس لی، ۱۹۹۴، ۱۹۹۷، جلد ۵، "The Vital Groups" ص. ۹۲.